

PRIHVAĆANJE STEČEVINA ANTIFAŠIZMA

S velikim odobravanjem u Savezu antifašističkih boraca i antifašista Republike Hrvatske, popraćen je izbor Zorana Milanovića za novog predsjednika države. Od njega očekuju istrajavanje na tekovinama i vrijednostima antifašizma u skladu s načelima ujedinjene Europe i ustavnim temeljima Republike Hrvatske

Dosadašnja praksa i ponašanje vlasti prema antifašizmu u suprotnosti su s temeljnim načelima Ustava Republike Hrvatske, međunarodnim standardima i konvencijama. Odnos vlasti prema antifašizmu karakteriziraju lažna obećanja, politikantstvo, oportunizam, nebriga i šutnja. Razvidno je da i nadalje državna i lokalna vlast financiraju udruge koje baštine tradicije poraženih ideologija i vojski iz Drugog svjetskog rata, da je prisutno toleriranje javnog isticanja povijesnih neistina, te da nacifašistički ispadi i okupljanja prolaze bez sankcija. Borcima NOB-a su oduzeta stečena prava dok su istodobno suradnicima okupatora dodijeljene mirovine sa statusom pripadnika nikad postojeće domovinske vojske. Antifašizam se poistovjećuje s komunizmom, a ustaštvo s domoljubljem. Antifašistički borci se nerijetko prikazuju kao zločinačka komunistička vojska, uz istodobno veličanje ustaša i domobrana, kao rodoljuba i istinskih boraca za Hrvatsku. Vođu antifašističke borbe Josipa Broza Tita proglašava se diktatorom i zločincem (Tita nitko od relevantnih sudskih organa nije osudio, osim Jugoslavenskog kraljevskog suda 1928., u tzv. bombaškom procesu). Antifašisti i antifašizam izloženi su i medijskoj blokadi, neprimjerenom, zlonamjernom i tendencioznom izvještavanju o aktivnostima antifašističkih udruga i tradicijama koje baštine...

Gore navedeno, rečeno je među inim na izbornoj Skupštini SABA RH održanoj koncem prošle godine. Kakav je odnos vlasti prema antifašizmu - ZNA SE. „Svi su zadovoljni, hvale nas za organizaciju skupa u Zagrebu“ poručila je Dubravka Šuica, potpredsjednica Europske komisije povodom početka hrvatskog predsjedanja EU.

Kakav je odnos Hrvatske prema antifašizmu vidjelo se lani, kada su svečanu akademiju u povodu obilježavanja Dana Europe i Dana pobjede bojkotirali najviši predstavnici vlasti.

Pokroviteljstvo je Sabor cinički odbio (nije to Bleiburg, sic!), a Gordan Jandroković, predsjednik Sabora ni izaslanika nije poslao. Predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović je u to vrijeme posjetila Macelj, Bleiburg i Hudu jamu, položila cvijeće te zapalila svijeće za „nevine žrtve koje su ubili pripadnici JA nakon završetka Drugog svjetskog rata“. U Zagrebu se proslavljao 31. svibanj kao Dan Grada, a ne kao nekada 8. svibnja, kada su partizani 1945., oslobodili glavni grad Hrvatske. U Zagrebu nema više ni ulice 8. maja a ni Trga maršala Tita. Na skupu (nazočio je i Zoran Milanović), predsjednik SABA RH Franjo Habulin poručio je kako je „licemjerno neprestano se pozivati na Europsku uniju, a prešućivati pobjedu bez koje EU ne bi ni bilo. Nitko nema pravo pobjednike proglašavati zločincima, a pobjedu početkom okupacije“. (Dan kad je oslobođen Zagreb od fašista za Brunu Esih bio je duboko nesretan dan - „događaj je to koji simbolizira pokolje i pljačku, a jugoslavensku okupaciju Hrvatske“). Na znanje i ravnanje - da Titovi partizani nisu oslobodili Hrvatsku, branitelji ne bi imali što braniti u Domovinskom ratu, jer Hrvatske ne bi ni bilo! Moderna Hrvatska je nastala na temeljima antifašizma, a od 2013., je i punopravna članica EU. Antifašizam je neupitna svijetla točka hrvatske povijesti i neprihvatljive su tvrdnje onih koji povijest žele prikazati na drugačiji način.

Sudjelovanjem u antifašističkom pokretu Hrvatska se uvrstila na stranu pobjednika u Drugom svjetskom ratu a obilježavanje 22. lipnja kao državnog praznika bila je ideja predsjednika Franje Tuđmana (revizionisti prvog hrvatskog predsjednika karakteriziraju u najmanju ruku kao domobrana, a ne partizana-prvoborca, koji je završio vojni poziv kao general JNA). Dio povjesničara i desnih „opinion makera“ sklon je poništenju Dana antifašističke borbe kao državnog blagdana, „koji je izvor potpuno nepotrebnog razdora u hrvatskom narodu, čime će se steći pretpostavke za istinsko nacionalno pomirenje“.

Dan antifašističke borbe i prošle je godine obilježen (već tradicionalno) bez nazočnosti najviših dužnosnika državne vlasti - predsjednice, premijera i predsjednika Hrvatskog sabora. U Brezovicu nije stigao niti predsjedničin izaslanik! Kolinda Grabar-Kitarović ostala je „dosljedna“ svom stajalištu „da se osobno neće pojaviti na obljetnicama koje često izazivaju tenzije i različite reakcije“. Skoknula je u Istru - odala počast žrtvama nacizma i fašizma položivši vijence i zapalivši svijeće na spomeniku u Maloj Gajani kod Vodnjana gdje se dogodio nacistički pokolj (ratni zločin 27. siječnja 1944. godine). Osim više stotina poklonika antifašizma i preživjelih partizanskih veterana skupu su prisustvovali i bivši predsjednici RH Stjepan Mesić i Ivo Josipović. Velikim pljeskom popraćen je dolazak Zorana Milanovića u Brezovicu. Novinarima je, među inim, rekao: „Ovdje sam zbog Dana antifašističke borbe, jedinog blagdana koji spominje borbu. Deseti sam put ovdje i drago mi je. Kalendar je takav i na neki način se potrefilo da ovo bude javni događaj u kampanji, ali tu sam i zbog prijatelja i ljudi koji drže do antifašizma“.

Poklonici antifašizma pozdravili su i izbor Zorana Milanovića za novog predsjednika Republike Hrvatske. I kao bivši premijer i dugogodišnji lider SDP-a Zoran Milanović sa SABA RH imao je

kontinuiranu uspješnu i primjerenu suradnju. Nazočio je antifašističkim skupovima i na njima često govorio, primao izaslanstva antifašista u Banske dvore ali i osobno sa suradnicima dolazio u središnjicu SABA RH.

Pobjeda Zorana Milanovića na predsjedničkim izborima otvorila je i pitanje hoće li novi predsjednik vratiti bistu Josipa Broza Tita , rad akademskog kipara Antuna Augustinčića, na Pantovčak. Ispunjavajući „obećanje“ dano u predizbornoj kampanji, uz obilazak šatoraša, predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović bistu je, uz veliku pompu, prije pet godina, u ožujku 2015., „hitila van“ iz svog ureda, zajedno sa Titovim portretima Marina Tartaglie i Omera Mujadžića. Saborski zastupnik i član Milanovićevog izbornog stožera te zamjenik šefice diplomacije Vesne Pusić u njegovoj vladi, kaže da mu nije poznato hoće li novi predsjednik vratiti Titovu bistu na Pantovčak, ali osobno smatra da bi to trebao učiniti. „Titovu bistu treba vratiti na Pantovčak, i to zbog konteksta u kojem ju je tamo postavio prvi hrvatski predsjednik Franjo Tuđman, a to je kontekst jedinstva hrvatskog naroda i zasluga Tita kao vođe antifašističkog pokreta da Hrvatska bude na strani pobjednika u Drugom svjetskom ratu, i to u sadašnjim granicama uključujući Dalmaciju, Istru i Baranju. Na strani onih koji su gradili Europu kojom mi upravo presjedamo. Jedinstvo hrvatskog naroda potvrđeno je u Domovinskom ratu kada su Hrvatsku branili jednako srčano i s ljubavlju i lijevi i desni. Zato treba vratiti Titovu bistu u Ured predsjednika RH i potvrditi njegov doprinos u specifičnim povijesnim okolnostima opstanka hrvatskog naroda. Niti jedan dosadašnji predsjednik Hrvatske nije osporio Tuđmanov postav bisti zaslužnih Hrvata, osim Kolinde Grabar-Kitarović, a to sada treba ispraviti“, smatra Klisović.

Izabrani predsjednik RH rekao je da nije razmišljao o vraćanju biste Josipa Broza Tita na Pantovčak. „Pantovčak nije muzej. Hrvatskih predsjednika bilo je četvero. Ovo ranije možemo ići do kralja Tomislava“, rekao je Milanović. Jamačno, vraćanje Titove biste na Pantovčak pozdravili bi članovi SABA RH, i ne samo oni. Međutim, odluka je na novoizabranom predsjedniku države. Antifašistima je trenutačno važno da je Zoran Milanović ispunio obećanje koje je dao u kampanji - „pobijedit ću“! Tako su i aktualna i novoizabrani predsjednik ispunili svoja obećanja. Titovu bistu je na početku svog mandata izbacila Kolinda Grabar – Kitarović, a nju je je s Pantovčaka „izbacio“ Zoran Milanović.

Bojan **Mirosavljev**